

Misna slavlja i župni oglasi

Pon, 23. prosinca	6 + Za sve pokojne župljane za koje se nema tko moliti	
Uto, 24. prosinca	20.00 Polnočka na CEROVNIKU: + ob. Juričić; Drašković i Jagnjić 22.30 Polnočka u SVETIŠTU: Misa za narod	
Sri, 25. prosinca	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + Milan i Ivan Pavlič i ob. Bencini; Nikola i Ana Pavlič; Mira Jančić	
Čet, 26. prosinca	10 SVETIŠTE: + Stjepan i Ištvan Pec; Stjepan i ob. Badanjak; Josip Brletić 12 CEROVNIK: Misa za narod 16 SKRADNIK: + Ivan Badanjak; Nikola i Mande Skočić; Franjo, Dragica i ob. Žlimen	
Petak, 27. prosinca	12 VOJNOVAC: Misa za narod 18 SVETIŠTE: + Ivan Cindrić; Ivan Vidoš; Ivan Pribanić; Marijan Holjevac; Tomislav i Marija Pribanić; Milan, Nevenka, Ivica i ob. Gračanin; Marijan Holjevac.	
Sub, 28. prosinca	17 VJENČANJE: Tomislav Pribanić i Ana Sabljak 18 SVETIŠTE: + Tomo Brzica; Marija i Ivan Juričić; Vič. Ante Cindrić	
29. prosinca	10 SVETIŠTE: Misa za narod	SVETA
NEDJELJA	12 CEROVNIK: + Ivan Pavlič Ševrić	OBITELJ

- ZORNICE u Svetištu još u ponedjeljku 23. prosinca u 5.30 h i Sv. Misa u 6 sati.
- BADNJAK – mise polnočke su na Cerovniku u 20 sati, a u Svetištu u 22.30 h.
- ŽUPNA KATEHEZA – održava se samo na nedjeljnim i blagdanskim misama.
- VJENČANJE - Tomislava Pribanića i Ane Sabljak je u subotu, 28. 12. 2019. u 17 h. Tomislav je r. 31. 1. 1997. u Ogulinu od Zorana i Tamare r. Kurelac, HŽ, iz Zdenca u Tounju. Ana je r. 6. 11. 1998. u Ogulinu od Nikole i Anite r. Rajković, HTT, iz Grabe u Oštarija.
- BOROVE – su nam darovale obitelji Antona Kirasića (Munjava Modruška); Jadranke Mihaljević Kučić (Mihaljevići) i Zore Crnković (Skradnik).
- ČEPOVI - skupljamo plastične čepove za liječenje djece. Ne bacajte čepove...
- RIM – zahvalno biskupijsko hodočašće od 16. do 21. veljače. Cijena 3.000 kn.
- DOPRINOS: – za crkvu: Oštarije 200 kn; Cerovnik 150 kn. Meznarija: Oštarije 50 kn; Cerovnik 70 kn. Za uzdržavanje svećenika: dar prema mogućnosti obitelji. Hvala.

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

9. BLAGOSLOV OBITELJI - od Oštarija prema Skradniku te Cerovniku i Vojnovcu.

Petak, 27. prosinca	Mihaljevići (od Mostišća) i Jurci
Subota, 28. prosinca	Prebeg Selo, Španjevo Brdo i Bužin
Ponedjeljak, 30. prosinca	Belaj

Blagoslov obitelji namijenimo za duhovno obraćenje župnika i župljana, duhovni rast u vjeri te blagoslov Božji u obnovi Župe.

U pohodu obiteljima posvećuje se vrijeme Vama, poštovana obitelji, te razgovoru o vašem duhovnom životu kao i ostalim potrebitostima. Pred nama je i pola milenija kako nam je spaljeno Svetište (1521.-2021.) te ćemo i o tome razgovarati. Sve župljane pozivam neka svojim novčanim prilogom pomognu uzdržavanje Župe darom za obnovu Svetišta, za meznariju kao i za uzdržavanje svećenika. Hvala svima na duhovnoj i materijalnoj potpori.

pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC
047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com
22. prosinca 2019. • 4. DOŠAŠĆA • God. X. • br. 51 (486)

Božićna poruka gospičko-senjskog biskupa mons. Zdenka Križića - 2019.
»Hajdemo dakle do Betlehema. Pogledajmo što se to dogodilo, događaj koji nam obznani Gospodin.« (Lk 2,15).

Čovjek tijekom cijele svoje povijesti čezne susresti i vidjeti Boga licem u lice. U Bibliji nalazimo trajne vapaje u tom smislu, ali i duboku slutnju čovjeka da će Bog jednom, ispuniti tu njegovu veliku želju i pokazati mu svoje lice.

Stoljećima nad narodom odzvanja blagoslov svećenika Arona, Mojsijeva brata, u kojem je diskretno prisutno jedno veliko Božje obećanje s obzirom na objavu njegova lica: „Neka te blagoslovi Jahve i neka te čuva! Neka te Jahve licem svojim obasja i milostiv ti bude! Neka pogled svoj Jahve svrati na te i mir ti donese“ (Br 6,24-26).

Mojsije, koji je još prije primio Božji blagoslov, izriče Bogu želju da mu pokaže svoje lice. Bogu je vrlo draga ta Mojsijeva želja, ali i, pored toga, Bog mu je ne može ispuniti, nego mu veli: „Ti moga lica ne možeš vidjeti, jer ne može čovjek mene vidjeti i na životu ostati“ (Izl 33,20).

Sposobnosti ljudskih očiju ovdje na zemlji nisu takve da bi mogle vidjeti Boga, ali usprkos toga, čežnja za tim nikada nije prestala. Psalmista to ovako izriče: „Duša moja čezne, Bože, za tobom. O kad ću doći i lice Božje gledati?“ (42,2-3).

Starozavjetni čovjek, svjestan svoje nemoći da otvori nebo i vidi Božje lice, moli Boga da se on sam prigne k njemu i ispuni njegovu čežnju. Zato i vapaj: „O da razdreš nebesa i sideš“ (Iz 63,19).

Čežnja za „vidjeti Boga“ nije nikada iščezavala iz srca čovjeka vjere. Tu želju u njemu proizvodi sam Bog. Jer i Bog želi susret sa svakim čovjekom licem u lice. A ako Bog proizvodi u čovjeku takvu želju i on sam to želi, onda je to znak da je takvo nešto moguće, da je to ostvarivo.

Bog je u punini vremena odlučio odgovoriti na taj vapaj čovjeka: rastvorio je nebo i sišao. Bog je u Isusu uzeo ljudsko lice, htio je biti kao mi. Uzeo je naše tijelo u utrobi jedne žene, Marije iz Nazareta, i rodio se kao dijete da nitko, vidjevši ga, ne umre, nego naprotiv, da primi radost života.

No, ne možemo ovdje izbjeći pitanje: koliko kod kršćana danas još ima vjere a onda i želje da se vidi Boga? Može izgledati čudno ovo pitanje, ali nažalost, nije.

Danas je evidentno kako se čovjek našeg vremena sve više distancira od vjere i Boga kakvog nam je Isus objavio. Europa više ne želi priznati svoje kršćanske korijene i svoj kršćanski identitet. I u našem narodu, koji je jednom bio predziđe kršćanstva, snaga vjere danas je sve bljeđa, a živi se sve manje kršćanski. S motrišta svega ovoga shvaćamo kako je Isusovo pitanje veoma ozbiljno: „Sin Čovječji kada dođe hoće li naći vjere na

zemlji?“ (Lk 18,8). Praznovjerja će sigurno naći, ali vjere? Kada vjera slabi, onda gasne i želja da se vidi Boga.

Svima nam je dobro poznata činjenica kako danas ima puno onih koji se deklariraju kao kršćani, ali žive kao da Boga nema. Koliko je onih koji su rođeni kao kršćani, ali to nikada nisu postali. Ili samo kažu da su vjernici, a prema Bogu su posve indiferentni te životom jasno pokazuju da u Boga vjeruju isto toliko, koliko i ne vjeruju. Odnose se prema Bogu u smislu „možda postoji, a možda i ne postoji“, pa su onda vjernici „za svaki slučaj“.

S ovakvom vjerom Boga neće nikada „vidjeti“ niti iskusiti. To je zapravo, vjera u nekog dalekog Boga koji ne hoda ovom zemljom i čiji se znakovi prisutnosti ne mogu vidjeti. Tako i blagdan Isusova rođenja mnogima prođe a da ništa božanskoga nisu vidjeli, ni čuli niti doživjeli. Bez unutarnje želje da se Boga susretne i vidi, ostaje se pomalo, i bez vjere i bez nade.

Evandjelja nam govore kako pastiri žele vidjeti događaj koji im je obznanio Gospodin i žurno idu to ostvariti. Taj susret je radikalno promijenio njihov život. Nisu se prestali diviti svemu onome što su vidjeli. Vraćaju se „**slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli.**“ (Lk 2,20). Govore o tome i drugima te na njih prenose svoje divljenje. Evandjelje veli: „**Svi koji su čuli pastire divili su se onome što su im govorili**“ (Lk 2,18).

Što su sve pastiri čuli i vidjeli evandjelja nam ne donose. Nema ni potrebe. Bog želi da svatko od nas doživi osobni susret s otajstvom Djeteta u jaslicama, a onda će iskustvo pastira postati iskustvo svakoga od nas, a njihovo divljenje i naše divljenje.

I Marija je, poput pastira, kroz meditaciju Božje Riječi, koja je tijekom postala, spoznala puno toga o otajstvu koje je rodila, ali nam o tome direktno ništa ne govori.

Za nju se veli da je, kod pohoda pastira, „**pamtila sve te događaje i razmišljala o njima u srcu svome**“ (Lk 2,19). Tako je ona ponirala sve dublje u misterij Božjeg utjelovljenja. Marija je pri Navještenju puno toga saznala od anđela, od pastira i trojice mudraca s Istoka, ali je najviše saznala o tom Božjem Otajstvu kroz molitvu i meditaciju Božje riječi, kroz poklonstvo i adoraciju.

To je svakome od nas najsigurniji put do Božje objave. Marija nam nije prenijela puno toga o iskustvu koje je doživjela kontemplirajući otajstvo novorođenog Djeteta, ali nas je pozvala na šutnju i meditaciju ovog otajstva s jamstvom da ćemo tako i sami iskusiti nešto od radosti koju su doživjeli ona i prvi klanjatelji tom Otajstvu.

To je poziv koji Božić upućuje svakom od nas. Ako nećemo ništa čuti, ništa vidjeti ili doživjeti, Božić će doći i proći ostavljajući samo duhovnu suhoću i prazninu, bez obzira na svu ljepotu i raskoš kuća, ulica i trgova, bez obzira na sve obilje stola i vrijednost poklona koje smo primili.

Ne smijemo dopustiti da nam Božić prođe samo u jelu i piću, u zabavama i plesu, nego zastanimo malo u šutnji pred velikim otajstvom rođenja Sina Božjega, da nađemo nešto vremena za molitvu i meditaciju jer će nam kroz to Bog otkriti puno toga što se odnosi i na naš život, na našu prošlost, sadašnjost i budućnost.

Božić će nam biti milost ako prodre u našu nutrinu, ako Dijete koje slavimo primimo u naše srce, ako ćemo meditirati nad misterijem Božje ljubavi koja se očitovala u utjelovljenju Sina Božjega. To ima snagu bitno promijeniti naš život. Neka ovaj Božić to proizvede u srcu svakoga od nas.

Ovo je i moja molitva za sve vas, dragi vjernici, s kojom vam želim blagoslovljen i radošću ispunjen Božić i cijelu novu godinu 2020.

+ Zdenko Križić, biskup gospičko-senjski

6. sjednica ŽPV Župe Oštarije

Župnik saziva 6. sjednicu ŽPV Oštarije za 14. prosinca 2019. u 18 h u Župnom domu u Oštarijama. Nakon mise uz prisutne vijećnike na sjednici je sudjelovalo i nekoliko župljana. Nakon molitve, čitanja i prihvaćanja Zapisnika s 5. sjednice ŽPV održane 12. travnja 2019., slijedio je osvrt na pastoralne aktivnosti i susrete od Uskrsa do Božića 2019. Planirano je i izvršeno, a radost slavlja Velike Gospe je osobito na misi u 9 h blagoslov vitraja Sv. Benedikta, na kojem je glagoljicom ispisano „**Moli i delaj**“. Vitraj daruje ob. Matičić. Nadbiskup Devčić predvođeni misu na Dan bolesnika oduševljen je živošću župe Oštarije. Sv. Marka Križevčanina proslavili smo posebno svečano u zajedništvu s biskupom Milovanom, a svečanost je pokrenula Skradničane da je čak šiveno više narodnih nošnji za roditelje i djecu. Zainteresiranošću vjernika Filijale Skradnik, krenuli smo u daljnje planiranje građenje kapele u Skradniku (Sv. Marko Križevčanin) izradom moguće dokumentacije te pripremnim radovima oko parcele za Kapelu. Potrebno je imenovati odbor za gradnju kapele pa do veljače promišljajmo o tome.

Svetište nam privlači sve više intelektualne krugove, kako nastavnike i učenike teko profesore i studente koji dolaze na terensku nastavu. Građevinski radovi nastavljeni su uređenjem sakristije Svetišta i planiranim uređenjem Župnog doma. I dalje prikupljamo sredstva od vjernika te institucija – Općine i Županije kao i Biskupije i Ministarstava. Biskup Zdenko zamolio je župnika neka priloži predviđeni plan obilježavanja 500. obljetnice stradavanja Svetišta (2021. godine) te predloži u čemu se može uključiti Biskupija. Blagoslov ove godine kreće od Oštarijama. Za razliku od predhodne dvije godine (godina svećeništva i godina obitelji) župnik će prilikom blagoslova primati darove.

Zapisničar v.r. Draško Bertović

Mučenik vlč. Dragutin Fifka i Cerovničke žrtve 1943.

11. dio

Vlč. Dragutin Fifka – mučenik za Krista i Crkvu (prof. F. Puškarić)

Dragutin Fifka rođen je u Zdetinu, župa Steni u biskupiji Olomouc u Moravskoj (Češka), 27. ožujka 1890. g. od oca Antona i majke Josipe. Kada su Dragutinu bile 4 godine, njegova obitelj doselila je u Bodegraj (župa Okučani) u Slavoniji. Školovao se u Zagrebu i Senju, a 1916. godine zaređen je za svećenika Senjsko-modruške ili Krbavske biskupije. Mladu misu proslavio je u Okučanima 2. srpnja 1916. godine. Službu kapelana obnašao je u Perušiću, Gospiću, Ogulinu, Grižanama, opet u Gospiću, zatim u Senju, Slunju i Ravnoj Gori. Nakon toga bio je upravitelj župa Crni Lug, Lukovdol i Plemenitaš. Godine 1933. imenovan je upraviteljem (administratorom kako se inače potpisivao) župe Cerovnik, gdje je i stanovao, a povjerena mu je i župa Plaški sve do Božića 1939. godine.¹ Imao je konja pa je u 16 km udaljeni Plaški putovao svake druge nedjelje u zaprežnim kolima – fijakeru. Bio je niska rasta, vesele naravi, ali i krhkog zdravlja (nekoliko puta boravio je u bolnici zbog reume i upale pluća). U više navrata imao je problema i nesuglasica s cerovničkim učiteljima Arturom Bojčićem, velikim protivnikom Crkve i Pavlom Vargićem, koji mu je prijetio smrću.²

¹ BAS, R 22.

² Spomenica župe Cerovnik, str. 50., Mate PAVLIĆ CEROVNIČKI, „Svećenik mučenik Dragutin Fifka, administrator župe Cerovnik od 1933. do 1943. i Plaškoga od 1933. do 1939.“, str. 64.